

saaledes, at de to Autoriteter ikke ere enige, nyttet det ikke, at Ministeren er enig med den ene af dem, men man maa da søge hen til Lovgivningsmagten, og det Samme gjælder, dersom begge disse Autoriteter foreslaae Noget, som Indenrigsministeren ikke er tilfreds med; man maa da ligeledes henvende sig til Lovgivningsmagten, naar man ønsker at faae det sat igjennem. Forslaget gaaer altsaa ikke nær saa vidt, som Forholdets Ordning udenfor Kjøbenhavn paa aldeles lovlig Maade medfører, og jeg troer, at det er uden al Betænelighed. Hvorfor det derimod er ønskeligt at have en saadan Bestemmelse, troer jeg klart fremgaaer af denne Sags Behandling; thi vi have haft ondt nok ved allerede nu at finde Bestemmelser, som ere nogenlunde hensigtsmæssige, og de, som ere fremkomne, ere blevne angrebne saaledes, at der har været Grund til at stille Forslag om, at de ganske skulle falde bort. Endnu mere indlysende er det, at Udviklingen i Aarenes Løb kan fremkalde mange Forhold og Synspunkter, som kunne gjøre det ønskeligt, at der skeer Forandringer i Havnetaxten, men som dog ikke ere vigtige nok til, at man derom skulde henvende sig til den lovgivende Forsamling, der idethale ikke kan antages at have den Lokalmyndighed, som hører til at bedømme disse Forhold. Det er isvrigt ikke min Hensigt at udtale Nogetsomhelst om, hvad der i saa Henseende er rigtigt eller ikke; thi dertil er jeg ikke sagkyndig nok, men jeg ønsker at forbeholde den formelle Frihed til i Fremtiden at ordne Sagen paa en hensigtsmæssig Maade. Forfaavidt det i Forslaget under Nr. 1 d er bestemt, at man beholder Alkisen i 10 Aar, skal jeg vel ikke have Noget derimod, men jeg skal dog bemærke, at der er det Særegne ved Alkisen, at den alene kan kræves af toldpligtige Varer. Men det er imidlertid nu kun et forholdsviis ringe Antal Varer, som ere toldpligtige, medens der er mange, som ikke ere det, men som dog med den største Besvæmhed kunde anvendes til at skaffe Havnen Indtægt. Jeg skal f. Ex. nævne Kornvarer; det vilde ikke være urimeligt, om en saa voluminøs og hyppig forekommende Vare gav en Afgift til Havnen. Jeg udtaler mig ikke om det Hensigtsmæssige deri; men jeg nævner det blot som et Exempel paa en Art Va-

rer, med Hensyn til hvilke man kunde ønske en Forandring. Ligeledes kan det være, at Bestemmelserne med Hensyn til Skibsavgifterne, saaledes som de ligge for i Lovudkastet, om nogen Tid ikke ville vise sig hensigtsmæssige; det er vel overladt til Ministeriet at foretage enkelte Forandringer deri, men det forekommer mig, at den Myndighed, det derved faaer, ikke er saa vidtgaaende, som man kan ønske, for at Forholdet til enhver Tid kan ordnes paa den bedste og hensigtsmæssigste Maade. Jeg skal derfor anbefale Forslaget under Nr. 2, som vil gjøre det muligt at afhjælpe alle de Mangler, der findes ved det foreliggende eller mulig omændrede Forslag.

Tscherning: Ved Forslaget under Nr. 1 d er en af Ulemperne ved Lovforslaget ganske vist ryddet af Veien, den nemlig, at vi derved vilde gaae ind paa at give et lille Stykke af en Toldblov, og da det hele Forhold kun skal vare til 1874, har den Ret, som her gives Indenrigsministeren, heller ikke noget Væsentligt at betyde. Sagen vil komme til endnu engang at foreligge til Ministeriets Overveielse, og jeg haaber, at det skal komme til at indrømme, at den Veie, det havde fulgt, ikke var heldig. — Hvad angaaer Forslaget under Nr. 2, da troer jeg ikke, man kan støtte sig til Forholdene i andre Havne; thi de bestode, før denne Forsamling blev til, før Bevillingsmyndigheden blev lagt herover, og før Skattebyerne altsaa fik den Sikkerhed, at der ikke kunde paalægges dem Byrder uden efter en Forhandling her. Vi ville ved Forslaget skabe en ny Skattebevillingsmyndighed, Noget, som jeg troer, vi ikke ere berettigede til, og som vi under enhver Omstændighed ikke bør gjøre. Det er ikke en Sag, som har Hastværk; om det varer et eller nogle Aar længere, inden der indføres Forandring i disse Satter, eller ikke, kan ikke staa Noget. Det Gæstede, der kan naaes ved dette Forslag, er, at dersom man paa eengang kommer under Veir med, at man ønsker at forandre disse Satter, kan det skee hurtigere, naar Kjøbenhavns Havneraad og Kommunalbestyrelse blive enige med Ministeren derom, end naar man skal vente, indtil Rigsdagen kommer sammen, men jeg troer, det Sidste er det Rette.